31979L1072

L 331/11 EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS 1979 12 27

AŠTUNTOJI TARYBOS DIREKTYVA
1979 m. gruodžio 6 d.
dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų suderinimo – Pridėtinės vertės mokesčio grąžinimo apmokestinamiesiems asmenims, kurie nėra įsisteigę šalies teritorijoje, tvarka

(79/1072/EEB)

EUROPOS BENDRIJŲ TARYBA,

atsižvelgdama į Europos ekonominės bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 1977 m. gegužės 17 d. Šeštąją Tarybos direktyvą 77/388/EEB dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų derinimo – Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas vertinimo pagrindas [1], ypač į jos 17 straipsnio 4 dalį,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą [2],

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę [3],

atsižvelgdama į Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę [4],

kadangi Direktyvos 77/388/EEB 17 straipsnio 4 dalyje nustatyta, kad Taryba turi priimti Bendrijos taisykles, nustatančias pridėtinės vertės mokesčio grąžinimo apmokestinamiesiems asmenims, kurie nėra įsikūrę šalies teritorijoje, tvarką, paminėtą 17 straipsnio 3 dalyje;

kadangi reikia taisyklių, užtikrinančių galimybę apmokestinamajam asmeniui, įsikūrusiam vienos valstybės narės teritorijoje, atgauti mokesčius, apskaičiuotus už jam kitos valstybės narės teritorijoje patiektas prekes ar suteiktas paslaugas arba jo sumokėtus importuojant prekes į kitą valstybę narę, ir taip padedančių išvengti dvigubo apmokestinimo;

kadangi reikia panaikinti šiuo metu galiojančių valstybių narių taisyklių neatitikimus, kurie kartais trukdo laisvai prekybai ir konkurencijai;

kadangi Bendrijos taisyklių įvedimas šioje srityje labai paskatins asmenų, prekių ir paslaugų judėjimo liberalizavimą ir padės užbaigti ekonominės integracijos procesą;

kadangi tokios taisyklės neturi leisti nevienodai traktuoti skirtingose valstybėse narėse įsikūrusių apmokestinamųjų asmenų;

kadangi reikia užkirsti kelią tam tikroms mokesčių mokėjimo vengimo ar piktnaudžiavimo formoms;

kadangi pagal Direktyvos 77/388/EEB 17 straipsnio 4 dalį valstybės narės gali atsisakyti grąžinti pridėtinės vertės mokestį Bendrijos teritorijoje neįsikūrusiems apmokestinamiesiems asmenims, arba iškelti jiems papildomas sąlygas; kadangi reikia imtis priemonių užtikrinti, kad tokiems apmokestinamiesiems asmenims pridėtinės vertės mokestis nebūtų grąžinamas palankesnėmis sąlygomis nei Bendrijos apmokestinamiesiems asmenims;

kadangi iš pradžių turi būti priimtos tik šioje direktyvoje numatytos Bendrijos nuostatos; kadangi šios nuostatos kartu numato, kad apie sprendimą dėl prašymo grąžinti pridėtinės vertės mokestį turi būti pranešta per šešis mėnesius nuo prašymo pateikimo dienos; kadangi pridėtinės vertės mokestis turi būti grąžintas per tą patį laikotarpį; kadangi siekiant, kad Italijos Respublika galėtų pertvarkyti dabar veikiančią sistemą ir pradėtų taikyti Bendrijos sistemą, Italijos Respublikai turėtų būti leista vienerius metus nuo galutinės šioms nuostatoms įgyvendinti nustatytos datos informuoti apie jos atsakingų įstaigų priimtus sprendimus dėl jos teritorijoje neįsikūrusių apmokestinamųjų asmenų pateiktų prašymų bei atitinkamus mokesčius grąžinti per devynis mėnesius;

kadangi Taryba turės priimti sprendimus dėl kitų priemonių, papildančių Bendrijos sistemą; kadangi kol tie sprendimai neįsigalios, valstybės narės grąžins mokesčius, apskaičiuotus už įsigytas prekes ir gautas paslaugas, nenumatytas šioje direktyvoje,

---

[1] OL L 145, 1977 6 13, p. 1.
[2] OL C 26, 1978 2 1, p. 5.
[3] OL C 39, 1979 2 12, p. 14.
[4] OL C 269, 1978 11 13, p. 51.

pagal jų remiantis Direktyvos 77/388/EEB 17 straipsnio 4 dalimi priimtas taisykles,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Šioje direktyvoje „apmokestinamas asmuo, kuris nėra įsikūręs šalies teritorijoje" – tai asmuo, nurodytas Direktyvos 77/388/EEB 4 straipsnio 1 dalyje, kuris per 7 straipsnio 1 dalies 1 punkto pirmajame ir antrajame sakiniuose nurodytą laikotarpį toje šalyje neturėjo nei savo ekonominės veiklos būstinės, nei fiksuotos vietos, per kurią būtų vykdomi verslo sandoriai, o kai tokios būstinės ar fiksuotos vietos nėra – neturėjo toje šalyse nuolatinės ar įprastinės gyvenamosios vietos, ir kuris per tą patį laikotarpį netiekė jokių prekių ar neteikė jokių paslaugų, kurios būtų laikomos patiektomis ar toje šalyje, išskyrus:

a) transporto ir susijusias paslaugas, neapmokestinamas pridėtinės vertės mokesčiu pagal Direktyvos 77/388/EEB 14 straipsnio 1 dalies i punktą, 15 straipsnį arba 16 straipsnio 1 dalies B, C, ir D punktus;

b) tokias paslaugas, už kurias mokestį moka tik paslaugos pirkėjas (klientas), kaip numatyta Direktyvos 77/388/EEB 21 straipsnio 1 dalies b punkte.

2 straipsnis

Kiekviena valstybė narė, atsižvelgdama į toliau išvardytas sąlygas, visiems apmokestinamiesiems asmenims, neįsikūrusiems jos teritorijoje, tačiau įsikūrusiems kitoje valstybėje narėje, grąžina visą pridėtinės vertės mokestį, jų sumokėtą už kitų apmokestinamųjų asmenų šalies teritorijoje jiems suteiktas paslaugas ar patiektą kilnojamąjį turtą arba už į šalį importuotas prekes, jei tos prekės naudojamos Direktyvos 77/388/EEB 17 straipsnio 3 dalies a ir b punktuose nurodytai veiklai arba teikiant paslaugas, nurodytas 1 straipsnio b punkte.

3 straipsnis

Kiekvienas apmokestinamasis asmuo, kaip nurodyta 2 straipsnyje, kuris netiekė jokių prekių ar neteikė jokių paslaugų, kurios būtų laikomos suteiktomis ar patiektomis šalies teritorijoje, norėdamas atgauti pridėtinės vertės mokestį:

a) pateikia kompetentingai institucijai, nurodytai 9 straipsnio 1 dalyje, prašymą pagal A priede duotą pavyzdį, prie jo pridėdamas sąskaitų faktūrų arba prekių importo dokumentų originalus. Valstybės narės parengia prašytojams skirtą paaiškinamąjį raštą su C priede nurodyta informacija;

b) pateikia tos šalies, kurioje jis įsikūręs, valstybinės institucijos išduotą pažymėjimą, įrodantį, kad jis yra pridėtinės vertės mokesčio mokėtojas toje šalyje. Tačiau jeigu 9 straipsnio 1 dalyje nurodyta atsakinga institucija tokį įrodymą jau turi, pridėtinės vertės mokesčio mokėtojas neprivalo vėl pateikti naujo įrodymo vienerius metus nuo tos dienos, kai šalies, kurioje jis įsikūręs, valstybinė institucija išdavė pirmąjį pažymėjimą. Valstybės narės negali išduoti tokių pažymėjimų tiems apmokestinamiesiems asmenims, kurie yra atleisti nuo mokesčio pagal Direktyvos 77/388/EEB 24 straipsnio 2 dalį;

c) patvirtina raštišku pareiškimu, kad jis per 7 straipsnio 1 dalies 1 punkto pirmajame ir antrajame sakinyje nurodytą laikotarpį netiekė jokių prekių ir neteikė jokių paslaugų, kurios būtų laikomos patiektomis ar suteiktomis šalies teritorijoje;

d) įsipareigoja grąžinti nepagrįstai jam pervestas sumas.

4 straipsnis

Pridėtinės vertės mokestis gali būti grąžintas tik tiems apmokestinamiesiems asmenims, kaip nurodyta 2 straipsnyje, kurie šalies teritorijoje nėra suteikę jokių paslaugų ar patiekę jokių prekių, kurios būtų laikomos suteiktomis ar patiektomis šalyje, išskyrus paslaugas, nurodytas 1 straipsnio a ir b punktuose, ir kurie:

a) tenkina 3 straipsnio a, b ir d punktuose nurodytas sąlygas;

b) patvirtina raštišku pareiškimu, kad jie per 7 straipsnio 1 dalies 1 punkto pirmajame ir antrajame sakinyje nurodytą laikotarpį netiekė jokių prekių ir neteikė jokių paslaugų, kurios būtų laikomos suteiktomis ar patiektomis šalies teritorijoje, išskyrus paslaugas, nurodytas 1 straipsnio a ir b punktuose.

5 straipsnis

Šioje direktyvoje prekės ir paslaugos, už kurias apskaičiuotas pridėtinės vertės mokestis gali būti grąžinamas, turi tenkinti Direktyvos 77/388/EEB 17 straipsnyje nurodytas sąlygas, taikomas pridėtinės vertės mokestį grąžinančioje valstybėje narėje.

Ši direktyva netaikoma tiekiamoms prekėms, kurios yra ar gali būti atleidžiamos nuo pridėtinės vertės mokesčio pagal Direktyvos 77/388/EEB 15 straipsnio 2 punktą.

6 straipsnis

Valstybės narės neturi teisės 2 straipsnyje nurodytiems apmokestinamiesiems asmenims įvesti jokių papildomų reikalavimų be nurodytųjų 3 ir 4 straipsniuose, išskyrus prievolę tam tikrais atvejais pateikti informaciją, kuri būtina norint nustatyti, ar prašymas grąžinti pridėtinės vertės mokestį yra pagrįstas.

7 straipsnis

1. 3 ir 4 straipsniuose aprašytuose prašymuose prašoma grąžinti pridėtinės vertės mokestį už per ne trumpesnį nei trys mėnesiai ir ne ilgesnį kaip vieneri kalendoriniai metai laikotarpį įsigytas prekes ar gautas paslaugas, už kurias yra išrašytos sąskaitos faktūros, arba importuotas prekes. Prašymai gali apimti ir trumpesnį nei trijų mėnesių laikotarpį, jei tas laikotarpis yra kalendorinių metų likutis. Pastarieji prašymai gali apimti ir sąskaitas faktūras bei prekių importo dokumentus, neįtrauktus į ankstesnius prašymus ir įforminančius tais kalendoriniais metais įvykdytas operacijas. Prašymai pateikiami atsakingai institucijai, nurodytai 9 straipsnio 1 dalyje, per šešis mėnesius nuo kalendorinių metų, kuriais apskaičiuotas tas mokestis, pabaigos.

Jeigu prašymas apima trumpesnį laikotarpį nei vieneri kalendoriniai metai, bet ne trumpesnį nei trys mėnesiai, prašyme nurodyta grąžintino pridėtinės vertės mokesčio suma negali būti mažesnė už 200 Europos apskaitos vienetų ekvivalentą nacionaline valiuta; jeigu prašymas apima vienerius kalendorinius metus ar kalendorinių metų likutį, suma negali būti mažesnė už 25 Europos apskaitos vienetų ekvivalentą nacionaline valiuta.

2. Skaičiavimams imama Europos apskaitos vieneto, apibrėžto 1977 m. gruodžio 21 d. priimtame finansiniame reglamente ([1]), reikšmė sausio pirmą dieną tų metų, kuriems priklauso 1 dalies 1 punkto pirmajame ir antrajame sakiniuose apibrėžtas laikotarpis. Valstybės narės gali suapvalinti gautas nacionaline valiuta išreikštas sumas, jas padidindamos arba sumažindamos ne daugiau kaip dešimčia procentų.

3. 9 straipsnio 1 dalyje nurodyta atsakinga institucija antspauduoja kiekvieną sąskaitą faktūrą ir (arba) prekių importo dokumentą, kad jų nebūtų galima panaudoti antrą kartą vėlesniuose prašymuose, ir per vieną mėnesį tuos dokumentus grąžina.

4. Apie sprendimą dėl pridėtinės vertės mokesčio grąžinimo turi būti pranešta per šešis mėnesius nuo tos dienos, kai 3 dalyje nurodytai atsakingai institucijai buvo pateiktas prašymas ir visi šios direktyvos reikalaujami dokumentai, būtini prašymui apsvarstyti. Grąžinamas mokestis pervedamas iki pirmiau minėto laikotarpio pabaigos pareiškėjo nurodymu į grąžinančią valstybę narę arba valstybę narę, kurioje jis įsikūręs. Pastaruoju atveju banko komisiniai už pinigų pervedimą apmokami pareiškėjo.

Atmetus prašymą grąžinti pridėtinės vertės mokestį, nurodomos priežastys. Skundus dėl atmestų prašymų galima pateikti atitinkamos valstybės narės atsakingai institucijai tomis pačiomis sąlygomis ir terminais, kurie taikomi apmokestinamųjų asmenų, įsisteigusių toje šalyje, prašymams grąžinti mokestį.

5. Jeigu mokestis grąžintas, tačiau dėl apgaulės ar kitokio pažeidimo, 3 dalyje nurodyta atsakinga institucija imasi tiesioginių priemonių atgauti nepagrįstai išmokėtas sumas ir išieškoti baudas vadovaudamasi atitinkamoje valstybėje narėje galiojančia tvarka ir nepažeisdama savitarpio pagalbos išieškant pridėtinės vertės mokestį nuostatų.

Jei už prašymų klastojimą negali būti baudžiama administracine tvarka, pagal galiojančius nacionalinius įstatymus valstybė narė gali atsisakyti suklastotą prašymą pateikusiam apmokestinamajam asmeniui grąžinti pridėtinės vertės mokestį ne ilgiau kaip dvejus metus nuo suklastoto prašymo pateikimo datos. Jeigu administracinė bauda buvo skirta, tačiau pažeidėjas jos nesumokėjo, atitinkama valstybė narė turi teisę sustabdyti pridėtinės vertės mokesčio grąžinimą tam apmokestinamajam asmeniui tol, kol jis nesumokės baudos.

8 straipsnis

Valstybės narės gali atsisakyti grąžinti pridėtinės vertės mokestį arba taikyti specialias sąlygas apmokestinamiesiems asmenims, neįsikūrusiems Bendrijos teritorijoje.

Šiems asmenims pridėtinės vertės mokestis negali būti grąžinamas palankesnėmis sąlygomis nei Bendrijos teritorijoje įsikūrusiems apmokestinamiesiems asmenims.

9 straipsnis

Valstybės narės atitinkamu būdu praneša, kokiai atsakingai institucijai turi būti pateikiami 3 straipsnio a punkte ir 4 straipsnio a punkte minėti prašymai.

3 straipsnio b punkte ir 4 straipsnio a punkte minėti pažymėjimai, liudijantys, kad atitinkamas asmuo yra mokesčio mokėtojas, turi būti išrašyti pagal B priede pateiktą pavyzdį.

([1]) OL L 356, 1977 12 31, p. 1.

10 straipsnis

Valstybės narės patvirtina nuostatas, kurios įsigalioję iki 1981 m. sausio 1 d., įgyvendina šią direktyvą. Ši direktyva taikoma tik prašymams grąžinti pridėtinės vertės mokestį, apskaičiuotą už nuo minėtos dienos patiektas prekes ar suteiktas paslaugas, už kurias išrašytos sąskaitos faktūros, ar importuotas prekes.

Valstybės narės Komisijai pateikia priimtų nacionalinių įstatymų pagrindinių nuostatų, susijusių su šios direktyvos reguliuojama sritimi, tekstus. Komisija apie šias nuostatas informuoja kitas valstybes nares.

11 straipsnis

Išimties tvarka nesilaikydama 7 straipsnio 4 dalies nuostatų, Italijos Respublika iki 1982 m. sausio 1 d. gali pratęsti minėtoje dalyje numatytą laikotarpį nuo šešių iki devynių mėnesių.

12 straipsnis

Praėjus trejiems metams nuo 10 straipsnyje nurodytos datos, Komisija, pasitarusi su valstybėmis narėmis, pateikia Tarybai ataskaitą apie šios direktyvos, ypač jos 3, 4 bei 7 straipsnių, taikymą.

13 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje, 1979 m. gruodžio 6 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

L. PRETI

A PRIEDAS

PAVYZDYS

Ar tai pirmasis Jūsų prašymas?

Jeigu ne, prašome nurodyti mokesčių mokėtojo numerį

Antspaudo vieta

Prašymas grąžinti pridėtinės vertės mokestį

apmokestinamasis asmuo kuris neįsisteigęs šalies teritorijoje

(Prieš pildydami perskaitykite pastabas)

Kompetentinga institucija, kuriai adresuojamas prašymas ▶

1	Vardas ir pavardė arba pareiškėjo firmos pavadinimas	
	Gatvė ir namo numeris	
	Pašto indeksas, vietovė ir šalis	
2	Pareiškėjo veiklos pobūdis	
3	Informacija apie mokesčių inspekciją ir PVM registracijos numerį šalyje, kurioje pareiškėjas yra įsikūręs arba įregistruota jo įmonė arba kurioje jis nuolat gyvena	
4	Prašyme nurodytas laikotarpis	nuo: mėnuo, metai – iki: mėnuo, metai
5	Visa suma, kurią prašoma grąžinti (skaičiais) (žr. išsamų sąrašą kitoje pusėje)	
6	Pareiškėjas prašo grąžinti 5 punkte nurodytą sumą 7 punkte pateiktu būdu.	
7	Pageidaujamas atsiskaitymo būdas (*)	Banko sąskaita ☐ Pašto sąskaita ☐
	☐ Sąskaitos numeris	☐ Finansinės institucijos kodas
	☐ Kieno vardu sąskaita	
	☐ Finansinės institucijos pavadinimas	
8	Pridedamų dokumentų skaičius: ..... Sąskaitos faktūros: ..... Importo dokumentai:	
9	Pareiškėjas pareiškia: (a) kad kitoje pusėje nurodytos prekės ar paslaugos buvo panaudotos jo, kaip apmokestinamojo asmens, veikloje per: .... (b) kad šalyje, kurioje jis prašo grąžinti PVM, ir per šiame prašyme nurodytą laikotarpį, jis: ☐ (*) neteikė nei prekių, nei paslaugų, ☐ (*) teikė tik tas paslaugas, už kurias mokestį turi sumokėti asmuo, kuriam jos teikiamos, ☐ (*) teikė tik tam tikras transportavimo ir su juo susijusias pagalbines paslaugas, kurios atleistos nuo PVM; (c) informacija, pateikta šiame prašyme, yra teisinga. Pareiškėjas įsipareigoja sugrąžinti bet kokias neteisėtai gautas sumas.	

(*) Kryželiu × pažymėkite atitinkamą langelį. ▶

(*) Kryželiu × pažymėkite atitinkamą langelį. ▶

..... (Vieta) ..... (Data) ..... (Parašas)

10	Šio prašymo laikotarpio ataskaita, kurioje išvardijamos PVM sumos					
	Eil. Nr.	Prekių ar paslaugų pobūdis	Prekių ar paslaugų tiekėjo pavadinimas, PVM registracijos numeris, jei žinomas, ir adresas	Sąskaitos faktūros ar importo dokumentų data ir numeris	Prašoma mokesčio grąžinimo suma	Tik tarnybiniam naudojimui
				Iš viso		

Tik tarnybiniam naudojimui

B PRIEDAS

PAVYZDYS

APMOKESTINAMOJO ASMENS STATUSO LIUDIJIMAS

Toliau pasirašęs .....
(kompetentingos institucijos pavadinimas ir adresas)

patvirtina, kad .....
(vardas, pavardė arba firmos pavadinimas)

.....
(veiklos pobūdis)

.....
(įmonės adresas)

yra apmokestinamasis asmuo pridėtinės vertės mokesčio tikslais, o jo registracijos numeris yra [1] .....

.....

.....
(data)

Oficialus antspaudas

.....
(parašas, pavardė ir pareigos)

[1] Jeigu pareiškėjas neturi PVM registracijos numerio, kompetentingoji institucija nurodo priežastį.

C PRIEDAS

Minimali informacija, kuri pateikiama pastabose

A. Prašymas sudaromas pagal formą, atspausdintą viena iš oficialiųjų Europos Bendrijų kalbų. Tačiau ši forma pildoma šalies, kuri grąžina PVM, kalba.

B. Prašymas pildomas spausdintinėmis didžiosiomis raidėmis ir pateikiamas pasibaigus šiame prašyme nurodytiems metams iki kitų metų birželio 30 d. valstybės, kuriai skiriamas prašymas, kompetentingajai institucijai (žr. D punktą).

C. Suteikiamas PVM registracijos numeris, jeigu jį žino pareiškėjas.

D. Prašymas pateikiamas atitinkamoms kompetentingosioms institucijoms, pvz.:

— Belgijos: .....

— Danijos: .....

— Vokietijos: .....

— Prancūzijos: .....

— Airijos: .....

— Italijos: .....

— Liuksemburgo: .....

— Nyderlandų: .....

— Jungtinės Karalystės: .....

E. Prašyme nurodomos pirktos prekės ar paslaugos, už kurias išrašoma sąskaita faktūra, arba importuotos prekės per laikotarpį, ne trumpesnį kaip trys mėnesiai arba ilgesnį kaip vieneri kalendoriniai metai. Tačiau šis laikotarpis gali būti trumpesnis kaip trys mėnesiai, jeigu tai yra kalendorinių metų likutis. Į tokį prašymą taip pat gali būti įtrauktos sąskaitos faktūros ar importo dokumentai, kurie nebuvo įtraukti į ankstesnius prašymus ir kurie susiję su sandoriais, sudarytais per tuos kalendorinius metus.

F. 9 punkto a dalyje pareiškėjas apibūdina veiklą, per kurią jis įgijo prekes ar gavo paslaugas, kurios minimos prašyme grąžinti mokesčius (pvz., dalyvavimas Tarptautinėje ..... 9 punkto a dalyje pareiškėjas apibūdina veiklą, per kurią jis įgijo prekes ar gavo paslaugas, kurios minimos prašyme grąžinti mokesčius (pvz., dalyvavimas Tarptautinėje ..... mugėje, kuri vyko ..... (vieta), nuo ..... iki, ..., stendo Nr. ..... arba tarptautinis prekių pervežimas nuo ..... iki).

G. Prie prašymo pridedamas pažymėjimas, išduotas viešosios valdžios institucijos tos valstybės, kurioje įsikūręs pareiškėjas arba kuri pateikia įrodymą, kad jis yra apmokestinamasis asmuo pridedamosios vertės mokesčio tikslais toje valstybėje. Tačiau jeigu kompetentinga institucija, minima D dalyje, jau turi tokį įrodymą, pareiškėjas neprivalo pateikti naujo įrodymo už vienerių metų laikotarpį nuo pirmojo pažymėjimo išdavimo datos.

H. Prie prašymo pridedami sąskaitų faktūrų arba importo dokumentų originalai, rodantys pridėtinės vertės mokesčio, kurį sumokėjo pareiškėjas, dydį.

I. Prašymą galima panaudoti daugiau negu vienai sąskaitai faktūrai ar importo dokumentui, tačiau bendra PVM, prašomo už 19 ... metus, suma negali būti mažesnė kaip:

Belgijos/Liuksemburgo frankais .....
Falklandų svarais .....
Vokietijos markėmis .....
Danijos kronomis .....
Svarais .....
Prancūzijos frankais .....
Airijos svarais .....
Liromis .....

jeigu prašyme nurodytas laikotarpis yra mažesnis negu vieneri kalendoriniai metai, bet ne mažesnis negu trys mėnesiai ar mažiau negu:

Belgijos/Liuksemburgo frankais .....
Falklandų svarais .....
Vokietijos markėmis .....
Danijos kronomis .....
Svarais .....
Prancūzijos frankais .....
Airijos svarais .....
Liromis .....

jeigu prašyme nurodytas laikotarpis yra vieneri kalendoriniai metai arba mažesnis negu trys mėnesiai,

J. Atleistos nuo mokesčio transportavimo paslaugos yra susijusios su tarptautiniu prekių pervežimu, įskaitant, — priklausomai nuo tam tikrų sąlygų, — prekių tranzitą, eksportą ar importą.

K. Dėl neteisingai gautų išmokų pažeidėjui gali būti skirtos baudos ar sankcijos, numatytos valstybės, kuri grąžino mokestį, įstatymuose.

L. Valstybės, kuri grąžina mokestį, valdžia turi teisę mokėti išmokas čekiu arba piniginiu pavedimu, adresuotu pareiškėjui.